

Sportműsor

SZEOL AK—

DÉLÉP SC döntő

a Porcelán

Kupáért

Birkózás
Futó Géza-emlékverseny,
SZVSE-sportcsarnok, 9.
Labdarúgás

Porcelán Kupa elnevezésű torna a SZEOL AK, a DÉLÉP SC, a HMSE és a H. Porcelán együtteseinek részvételével. 15.30: mérkőzés a 3. helyért; 17 óra: a pénzügyi játéknappal győztesek döntő összecsapása. Hódmezővásárhelyen, a városi stadionban.

A Szovjetunió népeinek nyári spartakiádja

Tegnap az utolsó magyar birkózó Németh Sándor, a Csepel versenyzője is befejezte szereplését Moszkvában. A 4. fordulóban szombaton a szovjet Grigorjevvel mérkőzött, aki gyorsan 8 pontot ért el, majd a második menet végén a bírók kiáltástalannak, és főként passzívnak látták a harcot Németh oldalán — leléptették. A magyar birkózó tehát helyezetlen maradt.

Szombaton a CSZKA egyik csarnokában lépett a kötelek közé a nehézsúlyban Lévai István, a szovjet Jakovlev ellen. A magyar bajnoki cím védője valamennyi menetben jobb volt, mint ellenfele, s egyhangú pontozással nyert is. Lévai ezzel már a négy között van, tehát érme már

biztos. A magyar öklöző következő ellenfele is szovjet sportoló: Skub.

Az úszóversenyek során 200 m-es férfi vegyesen a 19 éves szovjet Európa-bajnok Alekszander Szidorenko remekelt. Hatalmas iramot diktált, s végül is új Európa-rekorddal 2:03.46 p nyert, mindössze 17 századdal maradt el az amerikai Vasalló világcúscától. Szidorenko saját 2:05.24 p-es Európa-rekordját szárnyalta túl.

Miticsiben — itt vannak a lövészversenyek — sikerrel mutatkozott be az első magyar. A puskások 60 lövéses fekvő számában Papp Lajos, 596 körrel hatodik lett. A győztes bolgár Matov 598 körrel lett.

Tenisz

Taróczy a döntőben

Hilversumban a holland nemzetközi teniszbajnokságon szombaton délután lejátszották a férfi egyes elődöntőket.

Hírügynökségi jelentések szerint Taróczy Balázs drámai küzdelemben, öt játszmában győzte le a csehszlovák Kodest:

Taróczy—Kodes

4:6, 6:3, 7:5, 6:7, 6:3

A másik ágon a csehszlovák Smid a nyugatnémet Pinnert verte 5:7, 6:3, 6:1, 6:1 arányban, s így ő lesz Taróczy ellenfele a vasárnapi döntőben.

Visszatért, mert úgy érzi...

Beszélgetés Bodó Antallal

Bodó Antal

— Kedvelt fogásai?

— A válldobás, a bal oldalra végrehajtott hátraesés és a billentés.

— Az utóbbiról hallhatnánk bővebben?

— A billentés bolgár tálmány. Lényege: a támadó lendületét kihasználva földre viszi az ellenfelet. Petkov ellenében is sikerrel hajtottam végre ezt az akciót.

— Előfordul, hogy haragból birkózik?

— Ekkora előnyt nem adhatok az ellenfélnek. Dühből birkózva mindig követ el ostobaságokat az ember. A harag rossz tanácsadó a szőnyegen.

— Leghőbb vágya?

— Részt venni a moszkvai olimpián.

Attól a pillanattól fogva, hogy 8 éves korában lement a birkózóterembe, nem ismert más célt, mint győzni, legyőzni mindenkit, a világ legjobbját lenni. Ez a makacs győzni akarás hajtotta fel szeretett városából Budapestre, a Honvédhoz, miként öt év elteltével azért tért vissza a Tisza-partiára, mert úgy érzi: az eredményes olimpiai felkészülés valamennyi feltétele Szegedem biztosított.

Búcsúzásunkkor eszembe jutottak egy idő szakember szavai:

... És vannak tehetségek, akik szorgalmasak, megértik a ma követelményeit. Ezekből lesznek az olimpiai bajnokok. Ilyenekkel öröm a munka.

Moszkva, s a többi nagy verseny előtt sok örömteli napot kívánunk Bodó Antalnak és — edzőinek. Hegedűs Csabának és Benkő Gyulának.

Thékes István

Előkészületi mérkőzésen

Sz. Dózsa—

SZEOL AK II. 5-0 (2-0)

Hunyadi tér, vezette: Böröcsök.

Sz. Dózsa: Makai (Pozsár) — Zódi, Bíró (Magyar), Ernődi dr., Nagy (Molnár) — Pócsik, Pipicz, Szabó (Bánfi), Csomor — Ménesi (Kun), Kanász.

SZEOL AK II.: Nagy F. — Kádár, Forgács, Földeák (Gemes), Kertai (Pongrácz) — Repka, Hägelmann II. (Horváth), Zámboi — Vigh, Papp, Weber.

Még csak 8 perc telt el a mérkőzésből, amikor Pipicz kapufáról kivágódó labdáját Kanász a kapuba helyezte, 1-0. Egyre inkább belelendült a Dózsa. A 20. percben Zódi nagyszerű kapáslövessel küldte a hálóba a labdát, 2-0. A vendégek gyors felfutásokkal igyekeztek za-

vari keltetni a Dózsa védelmében, nem sok sikerrel.

Szünet után Kun beállítása új szintre hozta a játékba. Az 58. percben Zódi adta be a labdát és Kun szép fejessel megszerezte a hazaiak harmadik gólját, 3-0. A 63. percben a labda is Kanász is jól érkezett és Nagy F. tehetetlen volt a lövéssel szemben, 4-0. Gyors támadás futott a pályán a 75. percben, a SZEOL AK kauja felé. Nagyszerű labdát kapott Kanász, aki bomba lövéssel beállította a végeredményt, 5-0.

A formabához időszakhoz képest elfogadható játékot nyújtott a Dózsa. A vendégeknek is voltak helyzeteik, de a kapu előtt elügyetlenkedtek azokat.

Imre László

Szalai István

elbúcsúzott

az aktív játéktól

Három hónappal ezelőtt írtunk Szalai Istvánról, a SZEOL AK labdarúgójáról, amikor egy makacs sérülés miatt hosszú hónapok óta hiányzott a kezdőcsapatból. A beszélgetés során kiderült, hogy műtétre lenne szüksége. Aztán a zárzó így hangzott: „Nem búcsúnak szántuk ezt a beszélgetést. Kívánjuk, hogy sérüléséből minél előbb felépüljön Szalai István, hiszen játékára még 34 évesen is nagy szüksége van a SZEOL AK labdarúgó-csapatának.”

Sérüléséből ugyan felépült, az aktív játéktól azonban mégis búcsúznia kellett. A napokban belátogatott a szerkesztőségbe, megköszönte a sportrovat munkatársainak (!) azt a segítséget amelyet sportpályafutása során kapott a Délmagyarországtól. Az aktív játéktól abbahagyta, nem vált viszont meg egyesületétől, hiszen a jövőben a SZEOL AK ifjúsági II. csapatának lesz az edzője.

Bizonnyára — Szalai István igazán megérdemelte! — a közönségtől egy későbbi mérkőzésen búcsúzik majd. Igazi futballemegének számító tervét említette, mely szerint a régi játéktársakból összeállított csapatában lépne pályára utoljára a Tisza-parti stadionban. A régi játéktársak közül csak néhány név: Gilicze, Gujdár, Bencze — Lancsa, Egervári, Virág, Palotás, Kutasi, Biri, Hojszák, Lazsányi, Pusztai, Kocsis Lajos, Kozma Mihály, Wenner, Garics... (A neveket olvasva nem is tűnik olyan gyengécske ke-

retnek!) Reméljük, hogy az egyesület vezetése is minden segítséget megad Szalai Istvánnak, hogy a búcsúmérkőzés úgy sikerüljön, ahogy azt megérdemli egy mindig szívvel-lélekkel és Szeged sportsikereiért küzdő labdarúgó!

B. L.

Aki úszni tud, életet menthet

Az országos statisztika igen szomorú képet fest az utóbbi évek halálos kimenetelű vízi baleseteiről. Sajnálatos tény az is, hogy megvényn „előkelő helyet” foglal el a rangsorban. A Tisza már januárban elnyelte első áldozatát. Megyei szinten jelenleg több mint félszázal tartunk. (Az országos átlag évente 300—350 fő!) Polyoinkban, tavainkban és kúvikgödreinkben sok általános iskolás korú gyermek is halálát lelta. A szomorú adatokhoz az úszni nem tudás legalább olyan mértékben hozzájárul, mint a szabálytalan fürdőzés, vagy a virtuskodás. Sajnos, nem kevés kívánnivalót hagy maga után az úszásoktatásunk, pedig a sportág elterjesztését, alapjainak kiszélesítését egész test- és mozgáskultúránkra gyakorolt értékes hatásai miatt társadalmi és ifjúságpolitikai kérdésnek kell (kellene!) tekinteni. 1975-ös adatok szerint az ország lakosságának csak 10—12 százaléka tudott úszni. Ez indokolta az oktatási miniszter által kiadott irányelvet, mely szerint: ... A tanuló ifjúság kötelező testnevelésében, valamint az egyéb szervezeti kereteken belül folyó úszásoktatás kiszélesítésével meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy az egész ifjúság megtanulhasson úszni... Az immár két éve kiadott irányelv nem érte el a várt hatást, amiben nem kis szerepe van a szakemberhiánynak. Ehhez nyújtott hathatós segítséget az OTSH elnöke által kiadott 4/1979. OTSH sz. rendelet, amely kiszélesíti az MTSH-k hatáskörét a szakemberképzésben, és külön felhívja a figyelmet az óvodák és az általános iskolák pedagógusainak oktatására. A megyei testnevelési és sporthivatalnál Fekete László oktatási főelőadó már korábban tavasszal hozzálátott a tömegsportjellegű úszásoktatás

alapjainak megteremtéséhez...

— A munka kezdetén a következő mottót állítottam magam elé: Aki úszni tud, életet menthet — kezdte a beszélgetést Fekete László. — A rendelkezésünkre álló 39 edző megyei szinten kevés elképzelésünk megvalósításához, ezért valamennyi testnevelő tanárt és az úszás iránt érdeklődő pedagógust szeretnénk felkészíteni a sportág oktatására. Tanfolyamokat szervezünk, ahol a legmagasabb szinten kvalifikált főiskolai tanárok tartják az előadásokat. (Azokból a tárgyakból, melyekből államvizsgáztak a pedagógusok, nem tartunk oktatást.) Amennyiben a megyei, a városi és a járási művelődési ügyi osztályok megfelelően támogatják az elképzelést, a jelentkező pedagógusok 10 konzultáció és kéthetes gyakorlati táborozás után segéd-edzői oklevelet szerezhetnek. Aki alapfokú képzést igényel, az pedig az oktatói tanfolyamunkon vehet részt.

— Hiba lesz megfelelő szakembergárda, ha nem tudják biztosítani a létesítményeket.

— Ezt a problémát is megoldottuk, mivel a járási sportfelügyelőség öt körzetet jelölt ki, ahol megvannak a feltételek. (Szeged, Ásotthalom, Kistelek, Mórahalom, Sándorfalva.) Szegeden főként a tiszántúli községek gyermekei vesznek részt. A foglalkozásokra autóbusszal, kísérő pedagógusok felügyelete mellett szállítják a tanulókat. Egy-egy tanfolyam ideje két hét, a részvételi díj pedig — a területi viszonyoktól függően — 150—200 forint. A nagyobb hatékonyság érdekében 15—20 fős csoportokkal foglalkoznak a szakemberek.

— Hogyan összegeznék az idei év tapasztalatait?

— Tavasszal kezdtünk a kampányszerű munkába,

ezért hiba lenne messzemenő következtetéseket levonni. De az már most meglepő, hogy a szegedi járás többet tett, mint az egész megye együttvéve. (Több mint 1300 jelentkezőjük volt, ennek 10 százaléka óvodás korú!) A tanfolyamok szükségességét egyre inkább felismerik Szentesen, Csongrádon, Makón és Várasárhelyen. Szegeden pedig a SZEOL AK és a DÉLÉP foglalkozik szervezett oktatással.

— Milyen változtatásokra lesz szükség a jövőt illetően?

— Szeretnénk, ha az említett művelődési ügyi osztályok komolyabban vennék és az eddigieknél lényegesen nagyobb szívügyüknek tekintenék a kezdeményezésünket. Amennyiben ezt sikerül elérnünk, Csongrád megye általános iskolás korú fiataljainak 80—90 százaléka nem csak „papíron” fog tudni úszni. Jó hozzáállás esetén már szeptembertől be lehetne építeni ezeket a tanfolyamokat az általános iskolák éves programjaiba. (Ezt egyébként meghatározta az oktatási miniszter irányelve is, melyben kifejtette, hogy az 1975—76-os tanévtől kezdődően célszerű megindítani, és a feltételektől függően, a következő tervidőszakban mind szélesebb rétegekre kiterjeszteni a 6—8 éves tanulóknak úszásoktatását.) Amikor ezeket a terveinket sikerül megvalósítani, hozzákezdünk az óvodás korú gyermekek oktatásához is. Ennek helyettesítését nagyszerű külföldi példákkal tudjuk alátámasztani, mivel a Szovjetunióban már évek óta foglalkoznak a csecsemők úszásra tanításával. (Orvosilag bizonyított tény, hogy a vízzel „barátságban levő” csecsemők négyszer egészségesebbek, mint hasonló korú társaik.

Pavlovics László

Elektronikus sakk

Már a számítógépek első nemzedékének a korszakában, az elektroncsövekből álló gépmonstrumok arra csábították a matematikusokat, hogy „megtanítsák” a gépet a sakkjátékokra. Első pillantásra egyszerű feladatnak látszik a számítógépnek ez a fajta beprogramozása, valójában azonban rendkívül bonyolult: a játék lehetséges folytatásának a száma ugyan elvileg minden újabb

lépésben meghatározható, de ennyi variációt még egy számítógép sem tud végigcsinálni.

Egyszerűsítést jelentett azonban, hogy a gépek programját a sakkkozó ember gondolkodásmódjához közelítették. Egy általános sakkjátszmában minden állásból kb. 30 folytatás képzelhető el, tehát az első válaszlépésben 30×30, kerekén 1000 variáció várható, a második vá-

laszlépésben pedig már egymillió változatot kellene a gépnek megvizsgálnia ahhoz, hogy kiválassza a legjobb megoldást. De a sakkmester sem veszi figyelembe a sakkjátka minden kockáját, legfeljebb 10—16 kockára összpontosít, igaz, hogy ezen több lépés variációt előre kombinálja. Összesen csak 3—4 figurát mozgat képzeletben, amikor végig gondolja a lépésvariációkat.